

خبر

حذف ارز ترجیحی از برنج خارجی؛

آیا قیمت برنج شاور می شود؟

حذف ارز ترجیحی از برنج خارجی و انتقال آن به تالار دوم آیا نرخ آن را هم مانند ارز مبادله‌ای، برای مصرف‌کننده‌شناوری کند؟

به گزارش مهر، وزیر جهاد کشاورزی در پاسخ به پرسش خبرنگارمهر که آیا ارز ترجیحی از برنج خارجی حذف شده است، پاسخ مثبت داد.

غلامرضا نوری قزلقچه حذف ارز ۲۸۵۰۰ تومانی از واردات برنج را تأیید کرد؛ موضوعی که پیش‌تر در تیر ماه برای واردات گوشت قرمز اتفاق افتاده بود.

برنج دومین محصول پر مصرف کشور پس از گندم است؛ یکی از غذاهای اصلی خانوار ایرانی که معمولاً مصرف روزانه دارد. اگر چه در ۳ سال اخیر سرانه مصرف آن روند کاهشی به خود گرفته است.

رصدهفتگی بازار کالاهای اساسی از کاهش چشمگیر محصولات ارزان‌تر از وارینه‌های برنج حکایت دارد. در دو ماه اخیر خبری از برنج هندی و پاکستانی در فروشگاه‌های زنجیره‌ای و خرده‌فروشی‌های سطح شهر نیست.

حال با تغییر ارزی این کالای اساسی، قرار است قیمت برنج در بازار داخل اعم از برنج ایرانی و خارجی چه وضعیتی داشته‌باشد؟

مجیدرضا خاکی، دبیر انجمن واردکنندگان برنج ایران، در خصوص قیمت و بازار برنج پس از حذف ارز ۲۸۵۰۰ تومانی به خبرنگار مهر، گفت: خروج این محصول از فهرست کالاهای مشمول ارز ترجیحی تصمیمی درست بود و باید زودتر اجرا می‌شد.

وی افزود: برای اینکه این تصمیم بتواند به هدف اصلی خود یعنی ایجاد فضای رقابتی و تعادل در بازار برنج منجر شود، رعایت چند الزام ضروری است.

خاکی توضیح داد: نخستین گام برای ایجاد آرامش در بازار برنج، حذف قیمت‌گذاری دستوری است؛ زیرا طبق جز ۲ بند «ث» ماده ۴۸ قانون برنامه هفتم پیشرفت، قیمت‌گذاری دولتی به جز در مورد کالاهای اساسی یارانه‌ای، کالاها و خدمات انحصاری و خدمات دولتی ممنوع شده است.

وی ادامه داد: علاوه بر این، با توجه به شناور بودن نرخ ارز در تالار مبادله و وابستگی آن به عرضه و تقاضا، تعیین قیمت واحد و ثابت برای کالاهای وارداتی عملاً امکان‌پذیر نیست.

این فعال صنفی تصریح کرد: در چنین شرایطی، قیمت برنج خارجی نیز مانند سایر کالاهای غیرایرانه‌ای، باید در چارچوب ضوابط قیمت‌گذاری کالاهای وارداتی تعیین و عرضه شود.

خاکی تأکید کرد: رفع الزام تحویل کالا به دولت و حذف سازوکار سهمیه‌بندی واردات نیز از دیگر ضروریات احیای رقابت و تنظیم بازار است.

دبیر انجمن واردکنندگان برنج ایران در بخش دیگری از سخنان خود، گفت: مهم‌ترین پیش‌نیاز اجرای این مجموعه اقدامات، پرداخت حداقل بخشی از مطالبات ارزی انباشته واردکنندگان است تا جریان تأمین استمرار پیدا کند.

به گفته وی این مطالبات از یک میلیارد یورو فراتر رفته است.

وی در ادامه توضیح داد: محموله‌هایی که از بهمن ماه سال گذشته وارد کشور و مصرف شده‌اند تا به امروز هیچ ارزی دریافت نکرده‌اند و همین مسئله علاوه بر تحمیل هزینه‌های سنگین، باعث شده تأمین‌کنندگان خارجی، تمایل چندانی برای عرضه محموله‌های جدید به طرف ایرانی نداشته‌باشند.

کدام شهرهای استان کرمان دچار فرونشست نیستند؟

پاسخ محمدحسینی به این پرسش که کدام شهرهای استان کرمان دچار فرونشست نیستند؟ نشان می‌دهد: مسئله تقریباً امن‌گیر همه دشت‌های استان شده است. شهرهایی مانند بافت به دلیل استقرار بر دامنه کوه و سنگ‌بسترهای سخت، با فرونشست گسترده مواجه نیستند؛ همین‌طور در برخی بخش‌های جیرفت یا نواحی محدودی از نیم این پدیده کمتر مشاهده می‌شود. اما اصل ماجرا آن‌جاست که هر نقطه‌ای بر بستر دشت قرار داشته، به دلیل مناسب بودن برای کشاورزی و برداشت‌های طولانی مدت آب زیرزمینی اکنون درگیر فرونشست شده است.

وی تأکید می‌کند: جامعه دانشگاهی و محققان نسبت به این بحران حساسیت بالایی دارند، اما انتظار می‌رود مدیران توسعه‌ای استان نیز توسعه را به گونه‌ای پیش ببرند که ملاحظات محیط‌زیستی و مخاطرات پوسته زمین، به‌ویژه فرونشست، در مرکز تصمیم‌گیری قرار گیرد.

ایا صنعتی شدن می تواند استان کرمان را نجات دهد؟

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات مسکن، راه و شهرسازی در پاسخ به پرسشی درباره این که آیا صنعتی‌شدن می‌تواند استان کرمان را نجات دهد؟ با صراحت به ایسنامی گوید: قطعاً نه.

وی تأکید می‌کند: توسعه بدون موازنه با محیط‌زیست، نه پیشرفت واقعی بلکه گسترش یک بحران آینده‌ساز است.

به‌باور محمدحسینی، آنچه امروز در بسیاری نقاط استان مشاهده می‌شود، مصداق روشن توسعه ناپایدار است: توسعه‌ای که در ظاهر شتاب‌دار و ثمربخش به نظر می‌رسد، اما در بلندمدت منابع حیاتی را تحلیل برده و آسیب‌پذیری استان را افزایش می‌دهد.

وی با اشاره به ظرفیت بالای کرمان در حوزه معدن و صنایع وابسته، یادآوری می‌کند: استخراج گسترده منابع از کوه‌ها و دشت‌ها، نیاز به فرآوری و ایجاد صنایع بزرگ دارد؛ صنایعی که همگی مصرف‌کننده جدی آب هستند و همین وابستگی به منابعی که اکنون در وضعیت بحرانی‌اند، خود به عاملی برای تشدید فرونشست و فشار بر محیط‌زیست تبدیل شده است.

بر اساس این گزارش، امید بستن به صنعت به‌عنوان ناجی استان، یک تصور ساده‌انگارانه است؛ زیرا صنعتی‌شدن در شرایطی که آب زیرزمینی ستون فقرات حیات استان است، نه تنها نتایج ناخوشایند نیست، بلکه می‌تواند به‌عنوان شتاب‌دهنده فرسایش اکولوژیک عمل کند. توسعه صنعتی بدون در نظر گرفتن ظرفیت برداشت‌پذیر منابع آب، همان مسیری است که در سال‌های اخیر بخش قابل‌توجهی از دشت‌های کرمان را فرسوده و نرخ فرونشست را به سطح بحرانی رسانده است. بنابراین، آنچه تعیین‌کننده آینده استان است، نه میزان رشد صنعت، بلکه کیفیت برنامه‌ریزی و چگونگی هماهنگ‌سازی توسعه با محدودیت‌های محیط‌زیستی است؛ اگر این هماهنگی برقرار نشود، صنعت نه‌فقط ناجی استان نخواهد بود، بلکه خود به یکی از عوامل اصلی ناپایداری تبدیل می‌شود.

دیر شده، اما ناپود نشده

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات مسکن، راه و شهرسازی در پاسخ به پرسش خبرنگار ایسنا درباره اینکه آیا هنوز فرصتی برای نجات کرمان و شهرهای واقع در پهنه استان باقی مانده است یا خیر؟ می‌گوید: بله، دیر شده اما نباید دست‌ور دست گذاشت.

محمدحسینی مفهوم توسعه پایدار را در این میان کلیدی می‌داند: توسعه پایدار سه ضلع دارد محیط‌زیست، اقتصاد و مسائل اجتماعی و هرگاه یکی از این اضلاع فروبریزد، کل ساختار دچار بی‌ثباتی می‌شود.

وی با تبیین مفهوم توسعه پایدار هشدار می‌دهد: اگر محیط‌زیست از دست برود، اقتصاد و اجتماع نیز به‌دنبالش فرو می‌ریزند، درست مثل مثلی که اگر یکی از اضلاع شکسته شود، در نتیجه پایدار آن قطعاً ناپایدار می‌شود. محمدحسینی موضوع شیرین‌سازی آب و انتقال آب از دریا را راهکار غلبه بر فرونشست نمی‌داند و معتقد است: اثرات این تصمیم نیاز به مطالعه مفصل دارد.

اجرای طرح‌های عمرانی باید مبتنی بر واقعیت‌های زمین‌شناختی باشد، نه بر فرضیات.

وی تأکید می‌کند: خروجی این طرح، یک نقشه پهنه‌بندی جامع خواهد بود که به شکل مدون در اختیار شهرداری‌ها، دستگاه‌های اجرایی و بخش خصوصی قرار می‌گیرد تا بتوانند با آگاهی از جنس خاک، وجود قنوت، مناطق فرونشستی و سایر مخاطرات، تصمیم‌گیری کنند و این نقشه یک مسیر راهبردی برای آیندگان است؛ ابزاری برای هدایت توسعه شهری و زیرساختی استان.

محمدحسینی با نگاهی محیط‌زیستی به موضوع فرونشست می‌افزاید: اگرچه فرونشست یک عارضه انسان‌ساخت است، اما امروز به‌عنوان یک بحران محیط‌زیستی جدی باید به آن نگاه کرد.

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات مسکن، راه و شهرسازی می‌گوید: در موضوع ارتقاء ایمنی خدمات عمرانی (موجود) باید بحث‌های مقاوم‌سازی، کنترل نرخ نشست و ارزیابی ایمنی به‌طور جدی پیگیری شود. همچنین برای پهنه‌های در طرح توسعه (آینده)، اجرای هر طرح باید بر اساس پیوست محیط‌زیستی فرونشست انجام شود. اگر قرار است زیرساخت یا سکونتگاه جدیدی ایجاد شود، ابتدا باید مشخص شود آن پهنه چه شرایطی دارد و آیا نیاز به تغییر مکان، اصلاح طرح یا اعمال تمهیدات کاهش خطر وجود دارد.

وی می‌افزاید: هدف این است که بر اساس شناخت دقیق از مخاطرات زیرسطحی در روند طرح و اجرای طرح‌هایی عمرانی تصمیم‌گیری شود و فقط با چنین نگاهی می‌توانیم توسعه‌ای ایمن، پایدار و علمی را رقم بزنیم.

پيامد ترکیب گسل، قنات و فرونشست

به گزارش ایسنا، ترکیب هم‌زمان فرونشست فعال، قنوت‌متروکه و گسل‌های لرزه‌زا، یک ریسک مرکب ایجاد کرده که پیامدهای آن می‌تواند در صورت وقوع زلزله به‌شدت تشدید شود. فرونشست با فشردگی لایه‌های زمین و افزایش بار مؤثر پوسته، تعادل تنش‌ی گسل‌ها را احساس‌تر می‌کند و قنوت خالی‌شده نیز شبکه‌ای از فضاهای سست زیرسطحی به‌وجود آورده‌اند که تاب‌آوری سازه‌ها را کاهش می‌دهد. در چنین شرایطی، هر لرزش می‌تواند به‌سرعت به گسترش ترک‌ها، فروریزش‌های ثانویه، شکست شریان‌های حیاتی و تخریب موضعی گسترده منجر شود. به بیان دیگر، زلزله در کرمان نه‌فقط یک خطر مستقل، بلکه محرک تشدیدکننده مجموعه‌ای از نقاط ضعف زمین‌شناختی است که زیر سطح شهر انباشته شده‌اند.

وی در پاسخ به این پرسش ایسنا که در صورت وقوع زلزله در کرمان، ترکیب فرونشست و وجود قنوت تا چه اندازه می‌تواند خطر را تشدید کند؟ می‌گوید: پایین‌رفت سطح آب‌های زیرزمینی و کاهش نیروی بالارونده آن خود می‌تواند عاملی در تحریک گسل‌ها باشد.

به گفته محمدحسینی، آب زیرزمینی نقشی شبیه یک نیروی بالابرنده دارد و خروج بی‌رویه آن باعث افزایش بار مؤثر بر پوسته زمین می‌شود؛ عاملی که می‌تواند شرایط را برای فعال‌شدن گسل‌ها حساس‌تر کند.

در ادامه، محمدحسینی درباره اینکه کدام نقاط شهر کرمان در وضعیت بحرانی‌تری قرار دارند، توضیح می‌دهد: جنس خاک در مناطق مختلف شهر متفاوت است و همین مسئله عملکرد زمین‌رابط پیچیده می‌کند.

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات مسکن، راه و شهرسازی یادآوری می‌کند: در سال‌های اخیر، در بخش‌هایی از بافت تاریخی کرمان از جمله محدوده مسجد جامع بالاژدگی آب مشاهده شده؛ در حالی که در تقاطعی دیگر سطح آب به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای پایین‌رفته است. این تضاد رفتاری، نتیجه مستقیم جنس خاک کرمان است که با خاک مناطقی نظیر جیرفت که خاک شن‌درشت و Gravel دارند و آب را عبور می‌دهند، تفاوت اساسی دارد. این شرایط ذاتی خاک رفتارهای متفاوتی ایجاد می‌کند که پیش‌بینی رفتار خاک را در موضوع فرونشست پیچیده می‌نماید.

زیرزمینی، پیوست فرونشست برای تمامی پروژه‌های زیرساختی، توسعه محصولات کم‌مصرف در کشاورزی و کاهش فشار بر منابع آب و پایش مستمر مناطق پرخطر و برنامه‌های مقاوم‌سازی زیرساخت‌ها را از جمله راهکارهای می‌شمرد.

نقش قنات در فرونشست استان کرمان

یکی از ویژگی‌های تاریخی و مهم استان کرمان، شبکه گسترده قنوت سنتی است که برای انتقال آب‌های زیرزمینی به زمین‌های کشاورزی طراحی شده بود. این سیستم‌های سنتی، علاوه بر تأمین آب، نقش حیاتی در تثبیت سفره‌های زیرزمینی و کنترل فرونشست زمین داشتند.

محمدحسینی توضیح می‌دهد: استفاده گسترده از پمپ‌ها جایگزین قنوت سنتی شد و با پایین رفتن تراز آب‌های زیرزمینی، بسیاری از قنوت‌متروکه شدند. مسیر این قنوت در زیر شهرها، از جمله کرمان، رفسنجان و سیرجان هنوز وجود دارد و می‌تواند موجب فروریزش، نشست و ترک در ساختمان‌ها شود. بنابراین تهیه نقشه دقیق قنوت و تعیین حریم آن‌ها از ضروریات مدیریت فرونشست و فروریزش زمین است که با تعیین حریم قنوت و جلوگیری از ساخت‌وسازهای خطرناک در محدوده آن‌ها می‌تواند به کاهش خسارت زیرساختی و شهری کمک کند.

وی می‌گوید: ما به دنبال انجام یک طرح جامع پهنه‌بندی ژئوتکنیکی شهرهای مهم استان کرمان هستیم؛ کاری که بتواند چشم‌اندازی علمی و قابل اتکا برای مدیریت ساخت‌وساز و توسعه زیرساخت‌ها فراهم کند. هدف این است که قبل از ساخت هرگونه ساختمان یا پروژه عمرانی، سرمایه‌گذاران و دستگاه‌ها بدانند در زیر پایشان چه می‌گذرد؛ آیا قنات متروکه‌ای وجود دارد؟ آیا زون فرونشستی فعال است؟ یا اینکه مخاطرات ژئوتکنیکی دیگری در کمین است.

محمدحسینی با اشاره به اقدامات مشابه در حوزه پهنه‌بندی گسل‌ها در کشور ادامه می‌دهد: همان‌طور که در بحث گسل‌ها امروز شهرداری‌ها موظف هستند اجازه ساخت‌وساز ساختمان‌های با اهمیت زیاد در پهنه‌های پرخطر را قذف کنند و این مناطق بیشتر به کاربری‌های کم‌ریسک مثل فضاهای سبز اختصاص داده می‌شوند، ما نیز قصد داریم همین منطق را برای پهنه‌های فرونشستی و واقع بر مسیر قنات‌ها اجرا کنیم زیرا طراحی و

برنامه‌ریزی برای گسترش فعالیت‌های فرهنگی؛

جلسه شورای اقامه نماز در شرکت گاز استان کرمان برگزار شد

این نشست ائمه جماعات شرکت گاز استان کرمان، مدیرعامل، اعضای هیأت‌مدیره و هیأت‌رئیس شرکت نیز حضور داشتند.

به گزارش دل عالم به نقل از روابط عمومی شرکت گاز استان کرمان، در این نشست که با حضور ائمه جماعات شرکت،

محمدرضا سلیمانی مدیرعامل، اعضای هیأت‌مدیره و هیأت‌رئیس تشکیل شد، برنامه‌ها و سیاست‌های ترویج و تعمیق فرهنگ اقامه نماز در محیط‌های اداری و عملیاتی شرکت گاز مورد بررسی قرار گرفت.

در ابتدای جلسه، حجت‌الاسلام والمسلمین میر یحیی با تقدیر از اقدامات شرکت گاز استان کرمان در حوزه فعالیت‌های فرهنگی و اقامه نماز، بر نقش اثرگذار مدیران و روحانیون در تقویت هویت دینی و ترویج ارزش‌های اسلامی در محیط کار تأکید کرد. وی افزود: نماز ستون فرهنگ دینی است و اهتمام به برگزاری شایسته آن در سازمان‌ها یک مسئولیت اخلاقی، فرهنگی و مدیریتی است.

سلیمانی، مدیرعامل شرکت گاز استان کرمان نیز با ابراز قدردانی از حضور نمایندگان شورای اقامه نماز شرکت ملی گاز، بر اهمیت توجه به فعالیت‌های فرهنگی در کنار وظایف عملیاتی تأکید کرد و گفت: تعمیق فرهنگ نماز در فضای سازمانی می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای اخلاق حرفه‌ای، روحیه جمعی و کیفیت خدمت‌رسانی داشته‌باشد.

این جلسه با تبادل نظر درباره برنامه‌های آتی، تقویت زیرساخت‌های فرهنگی و بررسی راهکارهای اجرای مؤثرتر اقامه نماز جماعت در سطح مدیریت‌ها و نواحی گازرسانی به پایان رسید.